

ber på en forkert måde. Det er helt i orden, hvis hr. Albrechtsen vil henholde sig til noget, som han mener er en folkelig opfattelse, men jeg synes sådan set bare, han kunne have sagt, at vi vil altid have højere standarder.

Det, jeg klager over, er, at man begynder at bringe forsigtighedsprincippet ind i diskussionen. Dermed skaber man forvirring, og jeg synes sådan set ikke, det er vores opgave herinde at skabe forvirring. I forvejen kan det være svært nok for folk at følge med i, hvad der foregår, og der er da ingen grund til at forsøge at gøre dem endnu mere forvirrede ved at drage et princip ind i debatten og bruge det på en måde, som er lodret forkert.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, jeg gjorde mig skyldig i, var, at jeg sagde, at hvis vi har et stof, som er kræftfremkaldende, eller vi i hvert fald mener, at der er risiko for, det er kræftfremkaldende, skal vi undgå at bruge det. Hvis vi ikke helt kan undgå det, fordi det forekommer i produkterne fra naturens hånd, skal vi af forsigtighedsgrunde ned på det allerlaveste niveau, der overhovedet kan lade sig gøre, og jeg antog i min naivitet, at det er anvendelse af forsigtighedsprincippet, og det tror jeg nu dybest set også det er. Det handler om at være forsigtig og ikke at udsætte folk for, at de får skader på helbredet.

Men det er altså alt for filosofisk for mig, og jeg er slet ikke i tvivl om, at EU-juraen sikkert kan få forsigtighedsprincippet til at gå ud på det modsatte, hvis det endelig skal være. Lad endelig juristerne om det. Men jeg har altså mit eget personlige forsigtighedsprincip, og det kører jeg efter.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er hr. Keld Albrechtsen jo ude i det rene koketteri, for det, der sådan set er essensen i sagen, er, at vi er uenige. Enhedslisten siger, at de til enhver tid vil slås for skrappe standarder, også selv om de ved, at det kun indvirker rent marginalt på sundhed og miljø i EU-landene, mens vi samtidig ved, at det skader i den tredje verden. Det er det, vi er uenige med Enhedslisten om, for vi mener, man skal foretage en afvejning og sørge for ordentlig dokumentation.

I de sager, hvor man kan se, at der kun er en marginal gevinst at hente for EU, men der er store skadevirkninger for ulandene, siger vi: Her

vægter vi ulandenes sundhed højest, her vægter vi forbrugerne i ulandene højest, netop fordi vi ikke vil sætte forskellig værdi på en dansker og en afrikaner.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 173: Forslag til lov om ændring af fusionsskatteloven, ligningsloven og selskabsskatteloven. (Annullering af egne aktier).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 24/2 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

L 173 er et lovforslag, der tager sigte på at cementere og præcisere Skatteministeriets opfattelse af, at pengeinstitutter og andre selskaber ikke skal have adgang til fradrag for kunstige skattetekniske tab i forbindelse med annullering af egne aktier.

I 1996 nedsatte en socialdemokratisk skatteminister en arbejdsgruppe til at analysere den danske aktieavancebeskatningslovgivning og eventuelt fremkomme med forslag til forbedringer. Arbejdsgruppen afgav betænkning nr. 1392 herom i september 2000, og betænkningen gav hverken den tidligere SR-regering eller den nuværende VK-regering anledning til at fremsætte lovforslag. Derimod inspirerede betænkningen en række pengeinstitutter til at forsøge at opnå fradrag for tab i forbindelse med annullering af